

ФІНАНСОВО-БЮДЖЕТНА СИСТЕМА НІМЕЧЧИНИ

Сівак Р.В. – ст.4-го курсу, гр.ОПвн-41

Науковий керівник – Сисоєва І.М – к.е.н., доцент

Вінницький науково-навчальний інститут економіки THEU

Федеративну Республіку Німеччини вважають однією із провідних країн у світовій економіці. За рівнем економічного розвитку, величиною економічного потенціалу, часткою у світовому виробництві, та міжнародним поділом праці вона належить до числа найбільш високорозвинених держав світу, та входить у так звану « велику сімку [1].

У вітчизняній і зарубіжній літературі проблеми розвитку економік зарубіжних країн, особливості формування та функціонування фінансових систем є достатньо дослідженими. Так, аналізу стану та структури фінансових систем розвинених країн присвячені роботи К. В. Рудого, Л. О. Миргородської; фінансові системи країн Західної Європи досліджені в роботах М. І. Карліна.

Проте у вітчизняних працях мало проаналізоване функціонування сучасної фінансово-бюджетної системи Німеччини. Тому метою моєї статті являється аналіз сучасного стану, структури фінансово-бюджетної системи Німеччини та дослідження проблем розвитку її основних структурних елементів.

Фінансова система Німеччини являє собою модель бюджетно-податкових взаємовідносин, що за суттю відображає перерозподіл фінансових потоків з метою дослідження нерівності різних регіонів країни.

Бюджетний устрій країни обумовлений її державним устроєм, територіально-адміністративним поділом, рівнем розвитку економіки та її структурних елементів і включає в себе три ланки управління: центральне, членів федерації та місцеве. Залежно від методів формування доходів економічних суб'єктів фінансову систему Німеччини можна поділити на дві сфери: централізовані фінанси та децентралізовані фінанси. Як форма організації грошових відносин фінансова система поділяється на такі підсистеми: господарюючих суб'єктів, населення, держави та місцевих органів. Кожна підсистема фінансової системи відрізняється методами, способами формування та використання фінансових ресурсів і відповідно поділяється на певні ланки.

На сучасному етапі основна проблема фінансової системи Німеччини характеризується зовнішнім походженням і передбачає недоотримання країною коштів відповідно до принципу “справедливого повернення”. Крім того, ефективність функціонування фінансової системи Німеччини знижується через зростання витрат на фінансування антикризових фондів Європейського Союзу, що є загрозою розбалансування бюджетної системи за рахунок зростання дефіциту федерального бюджету та нарощення федерального боргу [2].

Сьогодні стан державних фінансів Німеччини характеризується як задовільний завдяки стабільним податковим надходженням і низькій вартості запозичень. Основна стратегія бюджетної політики досліджуваної країни відображається в консолідації бюджету, коригуванні середньострокових бюджетних планів у напрямі збалансування федерального бюджету і включає такі напрямки:

- обмеження зростання чистих запозичень;
- скорочення структурного дефіциту;
- зменшення соціальних видатків і процентних доходів задля нарощення темпів економічного зростання.

Аналіз структури та стану фінансово-бюджетної системи Німеччини дозволяє відокремити її позитивні та негативні риси, а саме:

- адаптивність федерального бюджету до посткризових проявів;
- можливість скорочення державних витрат за рахунок наявних низьких ставок обслуговування боргу та низького безробіття без необхідності збільшення податків;
- наявність прогресивної шкали оподаткування прибуткового по- датку дає можливість його скорочення навіть за високої інфляції, адже це не призведе до зростання податкових ставок і податкового навантаження;
- переорієнтування державних видатків на напрям з більшим фіскальним мультиплікатором, що проявляється в позитивному зростанні видатків на розвиток інфраструктури та інновації;
- потреба у структурному збалансуванні федерального бюджету з урахуванням демографічного сценарію, зокрема старіння населення [3].

Можна зробити висновок, що серед пріоритетних напрямів розвитку економіки Німеччини, що забезпечать стабільне функціонування фінансово-бюджетної системи, є такі:

- 1) поліпшення умов для приватних капіталовкладень в інфраструк- турні проекти з метою створення підґрунтя для нарощення дохідної бази федерального бюджету;
- 2) відмова від програми закриття атомних електростанцій та устаткування на розвиток відновлювальної енергетики задля підтримки цін на електроенергію на стабільному рівні через загрозу закриття промислового виробництва та збільшення кількості безробітних, що негативно позначиться на стані державних фінансів;
- 3) поглиблення Європейського валютного союзу й укріплення валюти євро з метою досягнення збалансованого бюджету та зменшення навантаження щодо фінансування видатків ЄС.

Література

1. Карлін М. І. Фінанси зарубіжних країн : навчальний посібник / М. І. Карлін. – К. : Кондор, 2009. – 384 с.
2. Карлін М. І. Фінанси країн Європейського Союзу : навчальний посібник / М. І. Карлін. – К. : Знання, 2011. – 639 с.
3. Фінанси зарубіжних країн: навчальний посібник / [Кізіма Т. О., Кравчук Н. Я., Горин В. П. та ін.]; за ред. О. П. Кириленко. – Тернопіль: Економічна думка, 2013. – 287 с.